

Kurier Szczeciński

WTOREK, 13 GRUDNIA 1983 ROKU

Nr 243 (11 871) Rok założenia 1945 Nakład: 100 000 egz. Cena 5 zł

Stocznia Gdańska chce podjąć się budowy

Nowe statki dla rybołówstwa dalekomorskiego?

GDĄSK P.A.P. Cała nasza flota łowcza, pływająca po Bałtyku i dalekomorska w tym roku najprawdopodobniej odłowić łącznie 684 tys. ton różnych gatunków ryb. W ciągu minionych 11 miesięcy w sieci polskich rybaków wpadło 690 tys. ton ryb. Jedna trzecia z tego trafiła na rynek krajowy.

Podpisanie porozumienia z Bytomiem

Szczecin bliżej Śląska

PO kilkunastu dniach pobycie w Bytomiu powrócił ostatnio do Szczecina oficjalna delegacja naszego miasta. Jej członkowie byli gośćmi załóg kilku kopaliń. Szczecinianie zwidzili m.in. KWK im. Powstańców Śląskich.

„Mały podarek — dużo radości”

Zaproszenie na choinkę

DYREKCJA i Samorządny Niezależny Związek Zawodowy Pracowników Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego przekazały w ramach naszej akcji wychowankom Państwowego Zespołu Domów Młodzieżowych w Podgrodziu 50 paczek ze słodyczkami zapraszając dzieci na imprezy choinkowe organizowane w „Korabiu”. W imieniu tych dzieci dziękujemy. Dziękujemy również Zarządowi Cechu Rzemiosł Spożywczych

Opinia Krajowej Izby Motoryzacji

Gospodarce opłaca się produkcja samochodów osobowych

WARSZAWA P.A.P. W trakcie konsultacji założeń CPR na 1984 rok oraz po informacjach o pracach FSO i FSM nad nowymi modelami samochodów ożywiły się dyskusje wokół przyszłości motoryzacji indywidualnej. Pojawili się wypowiedzi, w których apelowano o szybszą modernizację przemy-

SLPORY w tym udział mają trawlerzy-przetwórcy trzech naszych potentatów w rybołówstwie dalekomorskim, jak szcze ciński „Gryf”, świnioujska „Odra” oraz gdýbski „Dalmor”. Ten ostatni, mający do dyspozycji 30 dużych, ale mocno w tym roku przypuszczalnie odłowić 170 ton ryb, z czego tylko 60 tys. ton stanowią będą dostawy na nasz rynek. Resztę — głównie kalmary — sprzedaje się zagranicznym nabywcom, otrzymując np. od Japończyków do 1100 dolarów za jedną tonę. Uzyskiwane tą drogą wpływy dewizowe umożliwiają gdýbskiemu „Dalmorowi” przede wszystkim utrzymać na dalekich łowiiskach wszystkie jednostki zakupując dla nich np. paliwo, przeprowadzać remonty międzyrejsowe oraz sprowadzać do kraju bardziej popularne u nas gatunki ryb.

PO kilkulatniej przerwie, część „dalmorowskiej” floty niedawno przemieniła się na wody arktyczne, polując tam równie będące-

Kennedy wzywa Reagana do przerwania zbrojeń

NOWY JORK P.A.P. Senator Edward Kennedy, w wywiadzie dla amerykańskiej sieci telewizyjnej NBC wezwał prezydenta Reagana do odstąpienia od polityki zbrojeń nuklearnych i działań na rzecz odprężenia na drodze rokowań. Rząd USA winien brać pod uwagę żądania milionów Amerykanów, którzy domagają się zamrożenia arsenałów nuklearnych i stopniowego rozbrajania.

Opinia Krajowej Izby Motoryzacji

WARSZAWA P.A.P. W trakcie konsultacji założeń CPR na 1984 rok oraz po informacjach o pracach FSO i FSM nad nowymi modelami samochodów ożywiły się dyskusje wokół przyszłości motoryzacji indywidualnej. Pojawili się wypowiedzi, w których apelowano o szybszą modernizację przemy-

go w cenie na światowym rynku — małego kryła. Jedna tona odsuszonego kryła kosztuje ok. 2,5 tys. dolarów. Towar ten jest za-

E. Honecker przyjął E. Berlinguera

BERLIN P.A.P. Erich Honecker przyjął w poniedziałek przebywającego z wizytą w Berlinie sekretarza generalnego Włoskiej Partii Komunistycznej, Enrico Berlinguera. Omawiano aktualne problemy walki o pokój oraz przeciwko wysięgowi zbrojeń.

Szczecinianie o cenach

Po miesiącu konsultacji

WCZORAJ minął miesiąc od chwili ogłoszenia „Założeń do propozycji podwyżek cen żywności”. W tym czasie odebraliśmy za pośrednictwem dyżurnego telefonu redakcyjnego oraz w listach wiele uwag. Po-

Prowokacyjne loty wzdłuż naszych granic

W Europie stacjonuje 333 tys. żołnierzy USA

MOSKWA P.A.P. Kola rządzące Stanów Zjednoczonych, dążąc do uzyskania hegemonii na świecie, umacniają sieć baz wojskowych w różnych regionach naszego globu — pisze organ radzieckich sił zbrojnych „Krasnaja Zwiezda”.

NAJLICZNIEJSZY kontyngent wojsk amerykańskich znajduje się w Europie Zachodniej i liczy 333 tys. żołnierzy. Przeważająca większość z nich stacjonuje w RFN. Do 1983 r. w tym kraju znajdowało się 260 tys. żołnierzy i oficerów armii USA.

Druga pod względem liczebności grupa żołnierzy USA skupiona jest w strefie Dalekiego Wschodu i południowo-wschodniej Azji, przy czym w Japonii przebywa 48 tys. żołnierzy, w Korei Południowej — 41 tys. i na Filipinach — 18 tys. Wojska amerykańskie stale stacjonują w Panamie (9,5 tys.) i w bazie wojskowej Guantanamo na Kubie (2,3 tys. żołnierzy i oficerów).

W rejonie Bliskiego Wschodu liczba amerykańskiego personelu wojskowego przekroczyła 3 tys. osób i nadal wzrasta.

Powołując się na prasę zagraniczną „Krasnaja Zwiezda” zwraca uwagę, że ok. 400 amerykańskich samolotów wywiadowczych, wyposażonych w najnowocześniejszą aparaturę wywiadowczą, regularnie dokonuje prowokacyjnych lotów wzdłuż granic ZSRR, NRD i CSRS. W celu uzyskania informacji wywiadowczych wykorzystuje się ponadto 4120 stacji radiolokacyjnych. Zadania szpiegowskie wykonuje również 100 okrętów marynarki wojennej i statków floty handlowej USA.

Reakcyjne koła państw imperialistycznych, w celu wzmacnienia nacjonalizmu, postaw odwetowych i militarystycznych — pisze dziennik — popierają i szeroko wykorzystują ultrapr-

Z prac Prezydium Rządu

- Przyspieszenie III etapu rewaloryzacji rent
- Blok spraw gospodarki żywnościowej

WCZORAJ obradowało Prezydium Rządu i zaznajomiono się z przebiegiem i wynikami posiedzenia Rady Krajowej PRON, które się odbyło 10 bm. oraz wstępnie omówiono zadania organów administracji państwowej w realizacji zgłoszonych wniosków i przyjętej uchwały. Podkreślono, że zadaniarowany udział PRON w rozwiązywaniu problemów społeczno-gospo-

(Dokończenie na str. 2)

Przedwyborcze spotkanie PRON

Wśród ludzi i dla ludzi

WCZORAJ do późnych godzin wieczornych trwały wyjazdowe posiedzenie Rady Miejskiej PRON, na którym dyskutowano nad problemami mieszkańców dzielnicy Dąbie. Spotkanie odbywało się w nowej filii Szkoły Podstawowej nr 65. Uczestniczyli w nim, obok członków RM PRON, radni MRN i WRN oraz wiceprezydent Szczecina ZDZISŁAW PAŁAŁA, przybyli także przedstawiciele służb miejskich. Niestety, zabrakło (mimo wysłanego zaproszenia imiennego) kierownika Wydziału Handlu UM, pod adresem którego mieszkałcy Dąbia mają wiele uwag i propozycji.

NASZE spotkanie w Dąbii traktujemy jako przygotowanie wyborów do rad narodowych — powiedział na wstępie przewodniczący RM PRON Witold Kmiecik. — Musimy zastanowić się jakie zadania sformułujemy w programie wyborczym i jak je wspólnie zrealizujemy...

(Dokończenie na str. 8)

Zagarnął ponad pół miliona zł

Historia nieuczciwego listonosza

TEGO dnia liczni emeryci i renciści zamieszkujący osiedle Zawadzkiego próżno oczekiwali listonosza z comiesięcznej przesyłką z ZUS. Nie doczekali się go również nazajutrz, 1 kwietnia, ani też w dniu następnym. Osobiste i telefoniczne monity w Urzędzie Pocztowym nr 6 przy ul. Mickiewicza naczelnik kwitowała drżącym głosem: „Droży państwo, prosimy o trochę cierpliwości. Stała się rzecz okropna!”

31 MARCA br. około godz. 9.30 doręczyli pocztowy UPT (Dokończenie na str. 2)

Dziś w nocy w Kieleckiem

Minus 22 st. C

KIELCE P.A.P. Rekordowo niskie temperatury zanotowano dziś w nocy w woj. kieleckim. W Kielcach było minus 19 stopni, a w Górach Świętokrzyskich minus 22 stopnie C.

Ratujmy bossa!

HRABIA Jan Nowak-Jeziorański, były dyrektor tzw. sekcji polskiej Radia Wolna Europa nie daje o sobie zapomnieć. Chociaż na zasłużonej emeryturze — działa, jak sam to określił, „w sprawie polskiej i to nie tylko w kręgu emigracyjnym, ale przede wszystkim wśród liczących się kół na Zachodzie, głównie w Stanach Zjednoczonych.”

Niedawno RWE nadała wywiad ze swym byłym szefem. Na te okoliczności przydział on piórka gołąbka pokoju.

Współtwórcą antypolskiej, choć polskojęzycznej, stacji radiowej nadal jest znana krajowych problemów, chociaż Polski nie widział z bliska od ponad czterdziestu lat. Wystarczy mu i wystarczyły materia-

(Dokończenie na str. 3)

7,84

W 1983 r. wyeksportujemy 35 mln t

Węgiel powrócił na tradycyjne rynki

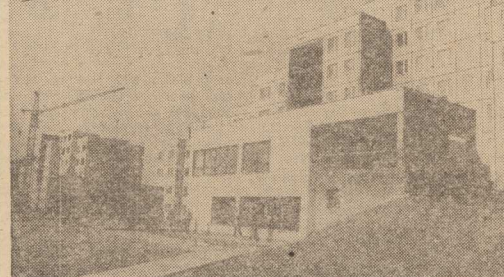
JESZCZE do 1981 r. światowe obroty węglem charakteryzowały się tendencją wzrostową. O ile w 1960 r. wyniosły one niewiele ponad 100 mln ton, to po upływie 10 lat zwiększyły się do 170 mln ton, by w 1980 osiągnąć już poziom 252 mln ton. W latach 1981-82 nastąpiła stagnacja obrotów węglem na poziomie ocenianym na 270-275 mln ton.

NA WOLNIEJSZE niż oczekiwano tempo ekspansji węgla składa się szereg przyczyn, do których należy zaliczyć w pierwszym rzędzie zapotrzebowania na energię gospodarstw przez recesję spowodowaną lat 1980-82. Na 1983 r. zakładano tylko niewielki wzrost tego zapotrzebowania. Światowe obroty węglem w 1981 wyniosły ogółem 271 mln ton w tym

przeładunkowej ponad 23 mln ton rocznie: Port Północny - ponad 8 mln ton, Szczecin - 6 mln ton, Świnoujście - ponad 5,5 mln ton, Gdynia - 4,5 mln ton i Gdańsk - 3 mln ton. Pełnię nadziei ma się rozwijać baz specjalistycznych Portu Północnego i Świnoujścia. Liczy się, że Port Północny osiągnie w 1983 r. przeładunki węgla rzędu 7,8 mln ton. Szczecin i Świnoujście - 7,8 mln ton. Gdynia - ok. 2,1 mln ton oraz Gdańsk - ok. 1,3 mln ton. Port Północny posiada możliwość obsługi statków o nośności ponad 100 tys. DWT. Świnoujście - do 80 tys. DWT, Gdynia i Gdańsk - do ok. 25 tys. DWT oraz port w Szczecinie do 15 tys. DWT. Dla lepszej obsługi statków morskich stosowana jest w miarę możliwości specjalizacja sortymentowa węgla. Z baz specjalistycznych Portu Północnego i Świnoujścia „Węgiłokoks” korzysta na zasadach wyłączonej.

DO GŁÓWNYCH odbiorców polskiego węgla eksportowanego drogą morską należą Francja, Finlandia i Włochy - po ponad 2 mln ton rocznie, oraz Rumunia, RFN, Brazylia, Dania, Holandia - po ponad 1 mln ton węgla rocznie. Do nowych kontrahentów odbierających węgiel drogą morską należą Indie i Algieria.

CHZ „Węgiłokoks” zapowiada dalsze wysiłki dla ustabilizowania eksportu polskiego węgla w latach 80 na jeszcze wyższym poziomie. Sprzyjać temu powinny takie czynniki jak dobra jakość polskiego węgla a w szczególności niska zawartość siarki, dogodne położenie geograficzne Polski dla której kraje europejskie stanowią naturalne i tradycyjne rynki zbytu. Koniunkturalny będzie eksport do nowych odbiorców w innych krajach zamorskich. Realizacja zamierzeń w zakresie eksportu węgla wymagać będzie zarówno budowy nowych i rozbudowy istniejących kopalń jak i modernizacji portów i sieci transportowej. (wit)

Szczecińskie budownictwo

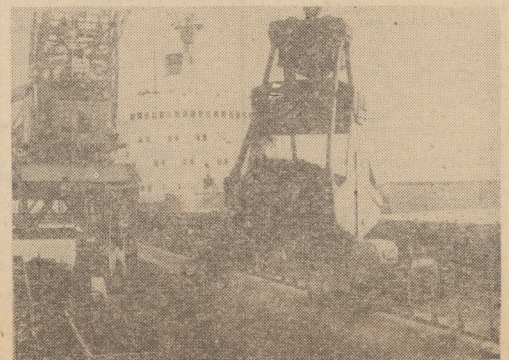
Przekazano już 3610 mieszkań

MIMO że do końca br. pozostały jeszcze prawie 3 tygodnie wyłożonej pracy, szczecińscy budowlani mogą już patrzeć z dużą dozą optymizmu. Z dotychczasowych ocen wynika jednoznacznie, że będzie to pierwszy rok od 12 lat, kiedy budowlani zakończą zadania planowe w terminie. W ciągu minionych 11 miesięcy przekazano inwestorom 3 610 mieszkań. Pozostałe dni grudnia br. nieco ponad 800 mieszkań, ale jak twierdzą budowlani, przekazanie ich nie jest zagrożone.

Sytuacja na dzień dzisiejszy plasuje także województwo szczecińskie w czołówce krajowej. Jesteśmy na czwartym miejscu co do liczby oddanych mieszkań. Wyprzedzają nas tylko Warszawa, Katowice i Łódź. Na tomiast jeśli chodzi o zaawansowanie planu rocznego woj. szczecińskiego znalazło się na drugim miejscu. O tym, że rokowania są pomyślne odnośnie przekazania do końca grudnia br. łącznie 4 423 mieszkań, świadczą

wnikliwe analizy i podjęte działania. Obejmują one nie tylko same przedsiębiorstwa, ale także każdy plac budowy i poszczególne obiekty. Uczyniono odpowiedzialnymi magistrów, kierowników budów i zaopatrzeniowców, aby nie doszło do zalamania się dobrej roboty, którą dziś obserwuje się na budowlanych. Jest jednak duża świadomość wśród tych zaś, które chcą wywiązać się z przyjętych zobowiązań.

Obok realizacji planów w budownictwie mieszkaniowym za rok 1983, trwają także wyłożone prace na obiektach, które zdecydowały o efektach następnego roku. Należy oczekiwać, że po pomyślnym zakończeniu bilansu br., poszczególne przedsiębiorstwa skorygują swoje plany na rok 1984. Ze wspomnianych danych wynika, że w roku 1984 budowlani województwa szczecińskiego zwiększą zadania, co pozwoli na zbudowanie ponad 5 tysięcy mieszkań. (2)

przewożonego drogą morską 203 mln ton, zaś w 1982 - 273 mln ton w tym korzystającego z przewoźnictwa 205 mln ton. Tendencją na międzynarodowym rynku węgla jest dominacja podaży nad popytem. Rok bieżący nie przyniósł poprawy.

NA stosunkowo wolne tempo konsumpcji węgla miały również wpływ takie czynniki jak ostry spadek produkcji stali, napodaż ropy naftowej (ostatek 3 mln barełek dziennie), osłabienie cen ropy naftowej (co zmniejszyło silnie dotychczasową przewagę cen węgla) wysokie koszty kapitałowe wpływające ograniczając na możliwość inwestowania w nowe zakłady i uzależnienia opalane węglem, obawy konsumentów co do wpływu wyników ochrony środowiska na kształtowanie się kosztów stosowania węgla, oraz stopniowy wzrost udziału energii atomowej w produkcji elektryczności. (Już w 91 roku udział ten kształtował się: Francja - 38 proc., Finlandia - 36 proc., Szwecja - 33 proc., Szwajcaria - 28 proc., Belgii - 28 proc., Bułgarii - 25 proc. Dalej plasują się: Japonia - 24 proc., RFN - 14,8 proc., W. Brytania - 12,9 proc.,

Zagraniczne rejsy „małej floty”

NIKORZYSTNE warunki navigacyjne zwiększyły w br. zainteresowanie największego armatora „Żegluga na Odrze” eksportem usług przewoźnych. W tym roku ok. 60 barek motorowych odrzańskich „małej floty” przewozi towary na zlecenie firm zagranicznych w Holandii, Francji, RFN i Berlinie Zachodnim. Plany przewidują, że barki pod polską banderą na drogach wodnych Europy Zachodniej przewożą ok. 1 mln ton towarów. Dodają, że niemal wszystkie barki motorowe „Żegluga na Odrze” obsługiwane są przez wysoko wykwalifikowane załogi legitymujące się tzw. patentami rederskimi które umożliwiają im żeglować na Renie i kanałach bez konieczności korzystania z usług pilotów.

Sprawy oczywiste? Złodzieje czasu

NIEJEDEN z cudzoziemców, obserwujący nasze życie codzienne, nasz sposób załatwiania różnych spraw, dochodzi do wniosku, że ludzie w Polsce mają niezwykle wiele czasu. Za granicą czas ma swoją wymierną wartość (stąd powiedzenie „czas to pieniądź”), a w kraju nad Wisłą nie cenią się go i wrecz marnują. I co ciekawsze, proceder ten uprawia się zupełnie bezkarnie. Nie ma w kodeksie karnym przepisu, który by pozwalał ścigać złodziei czasu.

Dobrze smętną wypowiedź posiadają dane, dotyczące faktycznego czasu pracy w wielu zakładach i przedsiębiorstwach. Aż trudno pomyśleć, ile minut i godzin zajmują; spóźnienia do pracy, przerwy na herbatę i „papieroska”, prywatne rozmowy telefoniczne, „wyskakiwania” z biur dla załatwienia w mieście własnych spraw.

Czasem obywatel PRL jest wrecz zmuszony do marnotrawienia czasu. Dla ilustracji tej tezy - kilka przykładów z życia.

Kupowałem akumulator w jednej z warszawskich stacji Polmożbytu. Może nie tyle kupowałem, co „wystałem” go przez parę dni, podając się karnie regulaminowi komitetu kolejkowego. Wszyscy bez zezwiania przestrzegali dyscypliny, polegającej na przychodzeniu o określonej godzinie, na sprawdzeniu nazwiska na liście, czy na dwugodzinnym dyżurze (również w nocy) wyznaczonym

przez społeczny komitet. Wszystkie przebiegało właściwie bez zakłóceń aż do momentu, kiedy nadszedł dzień zakupu upragnionych akumulatorów. Poproszono nas do stacji na godz. 14. Piętnastu szczęśliwców stawilo się punktualnie. Przyjmowanie pieniędzy zaczęło ok. godziny 15. Czynność ta nie trwała więcej niż pół godziny. Logika wskazywała, że przywiezienie z magazynu 15 akumulatorów i wypisanie kwitów powinno zająć nie więcej niż godzinę. To naiwne przypuszczenie obalila brutalna rzeczywistość: najpierw była informacja, że trzeba trochę poczekać, potem, że żył asygnaty „poszły” do magazynu, a następnie, że „to nie gotowa już długo”. W międzyczasie nastąpiła przerwa na kolarce, niestety nie dla oczekujących klientów, którzy zaczęli już być potężnie zmęczeni i głodni, lecz dla personelu. Na pół godziny ustały więc wszelkie działania na stacji. „Szczęśliwa piętnastka”, ledwie trzymająca się na nogach (jako że nie dla wszystkich starczyło krzesel w poczekalni), z westchnieniem prawdziwej ulgi powitała wreszcie wiadomość, że przywieziono z magazynu akumulatory. Dochodziła właśnie godzina 19...

selei, stała lojalnie komunikuje na odpowiednio wywyższe. Ze zdobior akumulatora może nagiąć do godziny 19”. Jaka jest tego motywacja, Polmożbytu niestety nie wyjaśnił.

Ziewozymywał w mojej kuchni wyszły się już zupełnie. Był zresztą niehomowy, kiedy przed piętnastu laty przejmowałm mieszkanie po innym lokatorze. Napisałem więc wniosek do administracji o wymianie tego urządzenia. Zjawia się Komisja, która po obejrzeniu ziewozymywałka potwierdza konieczność tego wymiany. Gdy od tego dnia typanął kwartał i spóźniewałem się wszyscy instalatorów, w rozmowie z kierownikiem działu technicznego dowiedziałem się, że brakuje im ziewozymywałka, ale że trzeba w tej sprawie dzwonić do niego w każdy czwartek. Kol 19:15 trwa go dzisiaj; ja dzwonię natychmiast w każdy czwartek, kierownik konsekwentnie odpowiada jak wyżej. Miesiąc mająć nie się w tej sytuacji nie zmienia. Telefonicy zajmują mi sporo czasu, a i kierownik, jak sądzić, traci cenne służbowe minuty, za które pobiera państwowe wynagrodzenie. A co będzie, jeśli nasz dialog przelidzie posiedzeniem na następnym roku? Kto zwolni nam obu równowagę stratami? Wziewozymywałka nie czas? Czy w tym skończyć? MILK

U progu nowego roku

Zadecyduje produkcja

JUŻ coraz częściej patrzymy na otaczające nas sprawy przez pryzmat 1984 r. Jaki on będzie? Odpowiedź na to pytanie dają po części zaprezentowane założenia Centralnego Planu Roczego na przyszły rok. Ale powiedzmy szczerze — będzie on przede wszystkim taki, jaki będzie ostateczny bilans 1983 r. Trzeba tu zaś powiedzieć wyraźnie, iż obraz jaki rysowuje się w tym roku jest żrący.

Z JEDNEJ strony są ewidentne plusy w postaci choćby takich faktów, że w bieżącym roku po raz pierwszy od czterech lat wzrosło dochód narodowy, wytworzony, że nastąpiła poprawa w zaopatrzeniu ludności w podstawowe artykuły żywnościowe oraz że zarysował się postęp w społecznym budownictwie mieszkaniowym, a z drugiej — minusy w postaci znacznego przekroczenia założonej w planie centralnym skali inflacji, słabych rezultatów na polu oszczędności w zużyciu materiałów i energii, a przede wszystkim nieosiągnięcia założonych w planie zmian w strukturze produkcji.

Ten ostatni temat ma szczególną wymowę. Wciąż za wolno rośnie produkcja rynkowa w stosunku do pozostałej produkcji przemysłowej. Efekty są widoczne. Jeśli nie uda się uzyskać istotnego postępu w tym zakresie, to również przyszły rok nie będzie zbyt pomyślny. Stąd też zarówno w uchwale Sejmu w sprawie opinii do założeń CPR na 1984, jak i w wypowiedziach posłów, a także w dyskusji na XIV Plenum KC PZPR słowo

w nadchodzącym roku w stopniu, który gwarantowałby realizację założeń CPR na 1984 r., przewidujących przyrost wytworzonego dochodu narodowego o 3,5 proc., a dochodu narodowego do podziału o 2,8 proc. W tym miejscu należy podkreślić, że istotną dźwignią wzrostu produkcji — oczywiście poza wydajnością pracy i jej efektywnością — są inwestycje. Na tym polu niesłaby jest efekt większej poprawy. Roboty się ślimaczą, front inwestycyjny rozszerza, za mało jest obiektów, które przekazywane są do użytku, a więc takich, które mogłyby przysporzyć nowych efektów produkcyjnych; za du-

żo zaś rozbabranych placów budowy.

Wzrost produkcji przemysłowej, a zwłaszcza tej przeznaczonej na zaopatrzenie rynku, poprawa jakości wytwarzanych wyrobów — to problemy z pewnością kluczowe. Ale nie tylko one będą ważyły na przyszłorocznym obliczu naszej gospodarki, choć w walce z inflacją rozmiary produkcji rynkowej stanowią broń najwazniejszą. Plac, czas pracy, wykorzystanie potencjału wytwórczego — to druga strona tego samego, a jakże istotnego me-

danu. Tym większą więc słabość prezentowanych założeń przyszłorocznego planu — i powinien to ulec zmianie — jest wciąż brak skutecznych instrumentów regulujących wzrost płac w ścisłym powiązaniu ze wzrostem produkcji i wydajności pracy. Za mały jest nadal osiągnięty i planowany postęp w wykorzystaniu czasu pracy i istniejącego w przemyśle potencjału. Jeśli chcemy aby nadchodzący rok przyniósł nam poprawę w sytuacji gospodarczej, a więc i poprawę w naszym życiu, to również i w tych dziedzinach trzeba zrobić bardziej odczuwalny krok.

Dyskusja nad przyszłorocznym planem trwa. Nic nie jest zamknięte. Każda fabryka, zakład i przedsiębiorstwo, każde zreszczenie, region czy branża może wnieść do zaprezentowanych propozycji wiele dodatkowych wartości. Ich suma zawąży na skali ostatecznych poprawek. Muszą to być poprawki in plus. W wielu dziedzinach bowiem obecne propozycje nie są wciąż jeszcze spójne i rękujące nadzieje. Mimo różnych kłopotów, trudności i tworzących naszej gospodarce przez określone koła na Zachodzie barier ekonomicznych, można przelice przy lepszej gospodarności i solidniejszej pracy uzyskać efekty, które pozwolą nadchodzący rok nazwać kolejnym okresem skutecznego przełamania kryzysu.

Andrzej HETMANEK

„Twardowska” — bez kartek

W ZAKŁADACH Przemysłu Cukierniczego „Wawel” w Krakowie uruchomiono produkcję nowego wyrobu „czekoladopodobnego” pod nazwą „Twardowska”. Do końca listopada — a więc jeszcze przed „Mikolajami” trafiło na rynek 50 ton tej czekolady, która będzie sortowana poza reklamatacją. Jeśli w grudniu zakład otrzyma surowce, to jeszcze na święta rynek wzrosnąć się o kolejną 50-tonową partię tego wyrobu.

Tapet więcej, ale wciąż za mało

ZAKŁADY tworzą sztabicznych „Erg” w Wąbrzeźnie (woj. toruński) są jedynym w kraju producentem zwykłych tapet winylowych. Cała ich produkcja wędruje na rynek krajowy. W br. zakłady miały wytworzyć ok 5 mln metrów kw., a w połowie roku podjęły dodatkową umowę obejmującą jeszcze na 500 tys. m kw. Wyprodukują się więc łącznie blisko milion metrów kwadratowych tapet więcej niż przed rokiem, ale jest to jednocześnie szczyt możliwości zakładu. Tymczasem zapotrzebowanie ludności „Erg” ocenia na... 30-40 mln m kw. tapet.

Fabryka, która jest także zamownym eksporterem, zabiega już u swego szwedzkiego kontrahenta o zakup nowej linii technologicznej, która pozwoliłaby na 2-krotne zwiększenie produkcji. Maszyny mają być spłacane częściowo własnymi dewizami „Ergu”, w części zaś — gotową produkcją. Pertraktacje niesłaby przesuwają się, a tymczasem kolejki po tapety rosna.

(PAP)

Niezwykła wyspa

46)

Rys. Janusz CHRISTA

SERGE JACQUEMARD

REQUIEM DLA KRÓLA ZBRODNI

Przekład: Wojciech Ludwikowski

211

— Może cię zaskoczę, ale mówię po turecku.
— Nie zaskoczyłaś mnie. Nie miałem matki Turczynki i też mówię po turecku.
— Bardzo kocham ten kraj. Cudowna jest tu przyroda.
— Harry słuchał jej z rozstargnieniem. Dręczył go własny problem: jak zabić Barta Scalisio?
— Sięgnął po butelkę wina i napił się kieliszek.
— A tańce folklorystyczne? Stuchasz mnie?
— Stucham.
— Tureckie tańce folklorystyczne są fantastyczne. Tancerki i tancerze ubrani w stroje pochodzące z czasów cesarstwa Otomana. Uwielbiam tańce folklorystyczne. A ty?
— Ja też.
W rzeczywistości Harry nie cierpiał tańców ludowych, ale nie chciał sprawiać przykrości Bariszce.
— Dobra. Zobacysz je 30 października.
Ze zdziwieniem uniósł brwi.
— 30 października?
— Tak. Bo to święto narodowe!
— Tureckie święto narodowe?
— Oczywiście. Dla tego Barto wybrał ten dzień.
— Ale dlaczego?
— Żeby przyjaciele, których zaprosił na swój festyn przeszli niezauważeni. Zawsze jest ostrożny. W dniu święta narodowego będzie tu taka masa ludzi, że kilku więcej, kilku mniej nie gra roli. Przyjaciele Barta w ogóle lubią być niezauważeni.
— Domyślam się.
— Kelner przyniósł krewetki z rusztu. Postawił na stole i odszedł, Harry Shulz patrzył za nim w zamysłieniu. Baricha natoczyła sobie na talerz krewetki.
— Wyglądają bardzo apetycznie — powiedziała.
— Harry przemił wzrok w kierunku morza. Z restauracji rozciągał się wspaniały widok na zatokę. Patrzył na czarne fale srebujące się w świetle księżycy. Nagle zerwał się z miejsca.
— Co się stało? — zapytała zdziwiona Baricha.
— Nic, Komar.
— Zapanował nad podnieceniem. Znalazł rozwiązanie!

212

Dzięki Bariszce. Ta dziewczyna była naprawdę bezcenna! Barto Scalisio uważa się za bardzo silnego, ale on, Harry Shulz jest jeszcze silniejszy. Znalazł sposób, żeby mu się przeciwstawić.
Wziął kilka krewetek i położył je na swoim talerzu. Szczegóły planu już mu się układały w głowie. Fantastyczny plan. Niespotykany!
— Wiesz, będę musiał wkrótce wyjechać — powiedział obojętnie.
— Dlaczego?
— Sprawy do załatwienia. A poza tym... mam pewien pomysł...
— Żeby wykończyć Barta?
— Tak...
— Co takiego?
— Obrabiał krewetkę. Nie od razu odpowiedział.
— Nic konkretnego... Pomysł... Za wcześnie, żeby ci o tym opowiedzieć... Trzeba zobaczyć. Porozmawiamy.
Zaczął jeść krewetkę.
— Dobrze jesteś z twoim dentystą?
— Przystawia się do mnie.
— Tym lepiej. Trzeba z tego skorzystać.
— Po co?
— Za jego pośrednictwem będziemy się kontaktować. Zachęć go. Daj mu nadzieję. Sama wiesz. Nie ma potrzeby cię uczyć techniki, jak sądzię.
— Myślisz. Kiedy wrócisz?
— Nie wiem. Dam ci znać.
— Tak mnie chyba nie zostawisz? — zawołała z odcieniem rozpaczy.
— Żal mu jej było; uśmiechnął się łagodnie.
— Nie ma o tym mowy. Nie ja! — odpowiedział szczerze.
— Nie znam nawet twojego nazwiska... żaliła się odsuwając talerz.

(cdn)

